

A MISSZIÓS NŐVÉREK TEVÉKENYSÉGE AZ EGYESÜLT ÁLLAMOKBAN

1921-ben Cleveland püspöke Joseph Schrembs – aki személyes kapcsolatban állt Farkas Edith-tel –, kérte hogy küldjön nővéreket egyházmegyéje kiterjedt magyar népségének megsegítésére. 1922-ben el is indult néhány nővér az Anyaházból Amerikába. Ott a kijelölt plébánián felmérést végeztek, családlátogatásokat végeztek, katekizmus-oktatást tartottak, felnőtteket készítettek elő a szentségek vételére. Missziós Házat nyitottak. Klubokat, műhelyeket és csoport-tevékenységeket szerveztek fiúk és lányok számára. Három év múlva a Püspök így jellemezte munkájukat: *„Ezek a nővérek kültagjaikkal az irgalmasság óriási testi és lelki munkáját végzik, és lelkeket mentenek meg az Egyház és Isten számára.”* Ezek között a nővérek között volt Boer M. Judith karizmatikus és szentéletűnek tartott nővérünk is. Ez a munka 10 éven át folytatódott. Ezután visszatértek az Anyaházba. A cleveland-i közösség, mely amerikai tagokból tevődött össze, az eredeti Társulattól függetlenné vált.

Meg kell említenünk még három magyar szociális nővért, akik az 1922-ben először Amerikába utazó nővéreinknek méltó utódai voltak. Azokról van szó, akik 1956-ban, részben pedig később érkeztek Amerikába, korábbi nővéreikhez hasonló céllal, lelkiülettel és lendülettel. Ők Nicholas T. Elko római katolikus püspök hívására a Clevelandhoz közel eső Burton városka külső részén telepedtek le, a magyar nevet viselő Máriapócs kegyhelyen. Elvégezték a kegyhellyel járó teendőket és az adódó széleskörű szociális munkát. Az ide látogató amerikai magyaroknak és más nemzetiségűeknek segítettek tanácsadással, családlátogatásokkal, gyermeknyaraltatással, óvodai oktatással, egyházközségi munkákkal (hittan tanítás, elsőáldozók előkészítése, magyar nyelv tanítása stb.). Tervbe vették egy Mindszenti bíborosról elnevezett Öregek Otthonának beindítását, amelynek alapterületét a Bíboros Úr maga szentelte meg amerikai látogatása alkalmával. Életüknek a karizma adott értelmet: *„Társulatunk szent mottója – „Amit egynek tesztek a legkisebbek közül, azt nekem teszitek.” – magában foglalja egész életünk célját, és a lelkiismeretesen élt élet után, az embertársainkon való segítség jutalmául ránk váró Krisztust.”* – írta Kövics Flóra SM nővérünk az amerikai Katolikus Magyarok Vasárnapi Lapjába 1978. február 5-én.

Boer Judith és Kopasz Irma missziós nővérek – megszakításokkal és nem mindig egyszerre – az Egyesült Államokban éltek. Testi, szellemi és lelki energiájukat a Szociális Missziótársulat segítésére, Magyarország anyagi helyreállítására és a szegények megsegítésére fordították. Munkájukból eredően és gyűjtésekből több ezer családnak, lelkésznek és szerzetesközösségnek küldtek pénzt és csomagokat. Két nővérünk segélyakciója nemcsak a missziós nővéreknek, a magyar Egyháznak és sok szegény magyar rászorulóknak, de nemzetközi viszonylatban is, sok segítséget szenvedőnek jelentett komoly támogatást.